

Indstilling, og jeg var, siger jeg, en Agitator, saa vilde jeg, naar jeg reiste tilbage og saaledes med Folk, som man havde nægtet denne Ret til Afløsning, sige: „Der kunne I see, hvad I kunne vente af Godseiernes Kjærlighed!“ — saa vilde jeg sige: „Der kunne I see, hvad I kunne vente af Rigsforsamlingen og navnlig af Landsstinget!“ Dette vilde jeg kunne sige og — meget, meget Mere, hvormed jeg ikke vil trætte Forsamlingen, og jeg er overbevist om, at det skulde finde mange, mange villige Øren. Lægger vel Mærke til, mine Herrer! at der forestaaer nye Valg, og, dersom det skeer, at man forkaster disse moderate Indstillinger af Majoriteten, da vil det snart lyde fra forskellige Talerstole, da vil man stille det frem som et Exempel paa, hvor Lidet man kan vente af Danmarks Rigsforsamling, saaledes som den nu er sammensat. Jeg vil endvidere gjøre opmærksom paa, at det er dog en Erfaring, som de Privilegerede have gjort i den tidligere Tid, at, naar de titte havde givet efter, da havde Sagerne stillet sig meget bedre for dem. Havde de gjort det med Hensyn til Børnepligten, havde de gjort det med Hensyn til Hartkornets Egalisering, da vare de slupne meget bedre derfra. Det er Noget, jeg blot vil sige til Advarsel og Raamindelse.

Ordrer: Naar min ærede Medforslagsstiller (Blensborg) og jeg have foreslaaet den Bestemmelse, at hver enkelt samlet Jordstrækning skal betragtes som et Jagtdistrict for sig, naar den Jagtberettigede er i Besiddelse af flere samlede Jordstrækninger, der dog hver for sig ere adskilte ved Andres mellemliggende Eiendomme, have vi i Særdeleshed havt Hensyn til det Tilfælde, hvor den Jagtberettigede er i Besiddelse af flere forskellige Fæste- og Leie-Jorder, der ikke ere samlede, men ligge adspredte hver for sig, paa forskellige Steder, og navnlig have vi havt Hensyn for en stor Deel til den Mæsse af Leiebesiddelser, der henhøre til Selveierbønderjorder. Det forekommer os nemlig, at naar Majoriteten senere taler om, hvad der skal bestemme et Jagtdistrict, og den da alene holder sig til Benævnelsen „Gode“, vil der idetmindste kunne være Tvivl om, hvorvidt saadanne Bestemmelser, som vi i vort

Forslag have taget Hensyn til ved at begrænse Jagtdistrictet, godt kunne forenes dermed, da man om saadanne Jordstrækninger i Almindelighed ikke bruger Benævnelsen „Gode“. Vi have fundet, at det vilde være noget aldeles Naturligt og Rigtigt, at fastsætte et Jagtdistrict til hvad der ligger i Sammenhæng, og ikke at bestemme et Jagtdistrict efter en Giers Besiddelser, naar de ikke ligge i Sammenhæng, men ere adskilte ved Andres mellemliggende Eiendomme, da i dette Tilfælde det, som bliver foretaget og bestemt med Hensyn til den ene Deel, ikke kan for Gieren have Indskydelse paa hans Jagtret eller dens Betydning paa det andet ved Andres Eiendomme fraskilte Jordstykke. Forsaaavidt der maatte kunne indvendes herimod, at vor Betegnelse kan ansees for at være aldeles ufuldstændig, og at vi ikke have taget Hensyn til det Modsatte, naar nemlig en enkelt Jagtberettigets sammenhængende Besiddelser vare af saa betydelig Udstrækning, at de indbefattede f. Ex. ikke blot eet men flere Kirkesogne, og at vi ikke have tænkt os det endnu mere Afstikkende, der i saadanne Tilfælde kunde ligge i, at en enkelt Bruger skulde kunne fremvinge Afløsning paa et District af en saa ganske betydelig Udstrækning, saa kan det vel ikke nægtes, at denne Forekastelse kan have noget for sig, kan have nogen Betydning; men vi ville paa ingen Maade kunne have Noget imod, og jeg idetmindste for mit Vedkommende vilde endogsaa ønske det, naar forøvrigt vort Forslag gik igjennem, at der i denne Henseende til Sagens tredje Behandling kunde ske en Forandring saaledes, at f. Ex., hvor et Jagtdistrict var af en saadan Udstrækning, hvert Sogn da blev et Jagtdistrict for sig.

Hvad Hovedspørgsmaalet angaaer og det, som jeg og min ærede Medforslagsstiller i Særdeleshed have lagt Vægt paa, at Retten til Afløsning tilstaaes alle Brugere i Almindelighed, da skal jeg til hvad min ærede Sidemand i denne Henseende har anført, blot sige et Par smaa Bemærkninger. Jeg kan aldeles ikke finde nogen fuldstændig begrundet Anledning til, naar man forlader Principet om Jagtrettens Knyttelse til Eiendomsretten, til Grunden, da at blive staaende ved en enkelt Klasse af